

Schemat niniejszego biogramu opracowała:
mgr Agnieszka Pruszyńska
Kustosz Działu Zbiorów Specjalnych
Główniej Biblioteki Lekarskiej w Warszawie

DOMARADZKI Aleksander /DOMAR/, lekarz; ur. 9 marca 1917 w Homlu, syn Jana i Olimpii z domu Szacillo. W latach 1936-1939 studia lekarskie na Uniwersytecie Józefa Piłsudskiego w Warszawie jako elew Szkoły Podchorążych Sanitarnych, w latach 1941-1943 kontynuacja studiów na Polskim Wydziale Lekarskim w Edynburgu (dyplom 6 września 1943); w 1965 staje się członkiem Royal College of General Practitioners (M.R.C.G.P.) w Wielkiej Brytanii.

Uczestnik kampanii wrześniowej 1939 jako podporucznik sanitarny w Szpitalu Polowym Nr 103 i Szpitalu Ewakuacyjnym Nr 505 w Tarnopolu. Ewakuowany do Rumunii, od 18 września w obozie Corabia, od 1 stycznia 1940 p.o. lekarza w punkcie załadowczym Split (Jugosławia); od kwietnia we Francji, w maju kończy kurs w Centrum Wysz-kolenia Sanitarnego w Combourg, oficer administracyjny w 4. Dywizji Piechoty; ewakuowany z Bordeaux do Szkocji, w czerwcu w obozie Biggar, od listopada oficer administracyjny szefa służby zdrowia 7. Brygady Strzelców.

W marcu 1941 odkomenderowany na studia do Edynburga (Polski Wydział Lekarski). Od września 1943 lekarz 1. Samodzielnej Brygady Spadochronowej w stopniu porucznika. W czerwcu 1944 jako dowódca zespołu sanitarnego 10. Kompanii Sanitarnej 1. Dywizji Pancernej gen. Maczka bierze udział w desancie w Normandii (poprzez Francję i Belgię). Od 29 lipca jest lekarzem 10. Pułku Strzelców Konnych. Podczas akcji w Holandii 1 stycznia dostaje stopień kapitana. W ramach wojsk okupa-cyjnych w Niemczech od 19 maja pełni kolejno funkcje lekarza 2. Pułku Pancernego a w 1946 jest lekarzem 1. Pułku Artylerii Przeciwlotniczej oraz lekarzem rodzin-wojskowych na terenie Niemiec (oboz Nr 4 Nordhorn). Od września 1947 w Wiel-kiej Brytanii, w Polskim Korpusie Przysposobienia i Rozmieszczenia pełni funkcję zastępcy szefa sanitarnego Southern Command w Amersbury w stopniu majora. W kwietniu 1949 opuszcza P.K.P.R. i zostaje przyjęty na roczne szkolenie na Lekarza Ogólnego (G.P. in N.H.S.).

W kwietniu 1950 podejmuje pracę zawodową w Wolverhampton kolejno jako asystent lekarza ogólnego (General Practitioner), z którym zawiera spółkę lekarską a od 1967 otwiera własną przychodnię lekarską. Pracuje jako lekarz ogólny w państwowej służbie zdrowia (NHS) i dla Department of Health and Social Security. Z ramienia Departamentu w 1952 zostaje członkiem a od 1974 przewodniczącym Komisji lekarskich: Industrial Injuries; War Pensions; Occupational Deafness; Attendance Allowances; Mobility Allowances i Appeal to Rejected Mobility Allowances.

@

W 1961-1976 bierze udział w podyplomowym kształceniu lekarzy - nagrywa na taśmy magnetofonowe i magnetowidowe wykłady i filmy szkoleniowe. Czynny członek stowarzyszeń: Area Management Team Wolverhampton Health Authority; Regional Medical Committee of West Midlands Health Authority; Wolverhampton Local Medical Committee; Regional Rheumatology Service Committee; Wolverhampton Family Practitioners Committee; Executive of Local British Medical Association & Governing Council of Staffordshire Medical Centre. Przewodniczący Wolverhampton Area Medical Committee.

Od 1988 staje się honorowym członkiem Towarzystwa Ubezpieczeniowego: The Medical Defence Union.

Jest też członkiem Stowarzyszenia Polskich Kombatantów w Wielkiej Brytanii i członkiem Zarządu Głównego Związku Kół 1. Dywizji Pancerniej (od 1993r).

W listopadzie 1990 przeniesiony w stan spoczynku w randze majora, w 2000 roku mianowany na stopień podpułkownika przez Ministra Obrony Narodowej RP. Od kwietnia 1991 na emeryturze. Ożeniony z Henryką Czarnomską, ma syna.

Po II wojnie światowej odegrał dużą rolę w integracji żyjących w diasporze wychowanków warszawskiej Szkoły Podchorążych Sanitarnych. Z jego inicjatywy od 1947 funkcjonował na terenie Wielkiej Brytanii z siedzibą w Wolverhampton Klub S.P.S.

@ Od 1953-1967 prowadzi prywatną klinike swoistego leczenia owrzodzeń na nogach: (LEG ULCERS).

W 1956-1970 gromadził dokumenty i fotografie dotyczące SPS i jej wychowanków (cztery razy odbył w tym celu podróż do kraju; ustalił listę nazwisk poszczególnych promocji oraz wykaz poległych i zaginionych podczas wojny).

Materiały te stały się podstawą jubileuszowej publikacji pod tytułem: "Podchorążowie z Ujazdowa. Wspomnienia Podchorążych Sanitarnych 1922-1939" Londyn 1972; "Księga Pamięci" Londyn 1996 oraz album "Szkoła Podchorążych Sanitarnych, Warszawa 1922-1939" Londyn 1998.

Był pierwszym Przewodniczącym Klubu SPS i redaktorem "Biuletynu Klubu SPS" w latach 1956-1967 (Nr 1-34). Został nagrodzony przez wychowanków SPS Rubinowym Sygnetem Zasługi w 1972 roku.

W roku 1975 otrzymuje od Prezydenta Rzeczypospolitej ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI za wybitne zasługi w pracy społecznej.

Od lat utrzymuje kontakty z krajem. Brał czynny udział w dwóch międzynarodowych zjazdach Polskiego Towarzystwa Lekarskiego (1976, 1980) oraz w I Światowym Kongresie Polonii Medycznej Świata (1991). Reprezentował wychowanków SPS podczas uroczystego przekazania Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi nowego sztandaru (1994). Od kilku lat jest gościem honorowym obchodów święta 11. Dywizji Kawalerii Pancerniej w Żaganiu. Wspomniana Dywizja przyjęła insygnia 1. Polskiej Dywizji Pancerniej gen. Maczka.

Od 1979 wysyłał do kraju literaturę medyczną, atlasy, podręczniki, oraz nagrane przez siebie video kasety i przezrocza z wykładami. Pomorska Akademia Medyczna otrzymała 61 taśm magnetofonowych, 31 kaset magnetowidowych i 1100 przezroczy; Biblioteka Główna Akademii Medycznej w Lublinie - 60 videofilmów i 100 kaset magnetofonowych.

W 2000 roku przekazał Działowi Zbiorów Specjalnych Głównej Bibliotece Lekarskiej w Warszawie - archiwalia i fotografie dotyczące Szkoły Podchorążych Sanitarnych i jej wychowanków.

Instytutowi Polskiemu i Muzeum gen. Sikorskiego w Londynie, Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi oraz Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie przekazał sfilmowane przez siebie relacje z kolejnych zjazdów Kół 1. Dywizji Pancерnej oraz, również swojego autorstwa, kasety z filmami historycznymi dotyczącymi Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie.

Odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi 1975

Krzyż Kampanii Wrześniowej 1939, 1985

Medal Wojska Polskiego, 1947

1939-45 Star, 1945

France & Germany Star, 1945

War Medal 1939/45, 1946

Normandy 1944 Medal, 1946

Medaille Commemoratiue Francaise de la Guerre 1939-45, 1949

Croix des Combattants Volontaires, 1956

Krzyż 1. Dywizji Pancерnej, 1986

Złota Odznaka 1. Dywizji Pancерnej, 1994

Medal Pamiątkowy na 50 lecie uwolnienia Francji, 1994

Medal Pamiątkowy na 50 lecie uwolnienia Belgii, 1994

Medal Pamiątkowy na 50 lecie uwolnienia Holandii, 1994

Wykształcenie Medyczne - DWA DYPLOMY:-

1. 1943 M.B., Ch.B., który upowaznia do leczenia schorzen według załączanego wykazu, jako Lekarz Ogólny (G.P.) oraz do użycia tytułu Dr przed nazwiskiem z kropką po literze r tzn. Dr.

2. 1965 M.R.C.G.P. = Member Royal College of General Practitioners - Członek Królewskiego Kolegium Lekarzy Ogólno-Praktykujących, który upowaznia do umieszczenia tego tytułu po nazwisku. Aby otrzymać ten tytuł należy zdać egzamin dopiero po kilku latach pracy jako Lekarz Ogólny (G.P.). W Wielkiej Brytanii dyplom M.R.C.G.P. jest uważany za wyższy stopień naukowy aniżeli M.B., Ch.B., ponieważ G.P. z tym dyplomem musi nie tylko rozpoznać ale i leczyć wiele chorób bez pomocy konsultanta. Na przykład: osobiste osiągnięcie w ciągu 40 lat - to przyjęcie około 600 porodów: w domu 75% a 25% w szpitalu, gdzie był Oddział (WARD) dla G.P.